

[Therkel Christensen]

nationalt. Vi ved allerede fra et samråd med handelsministeren, at det er denne redegørelse, der ligger til grund for regeringens politik på dette område, og at handelsministeren er enig i de konklusioner, den indeholder. De samme synspunkter er jo også kommet til udtryk her i dag såvel i statsministerens indledning som i handelsministerens indlæg.

CD er stort set enig i de betragtninger, der er fremført fra regeringens side, bl. a. i, at det ikke kan være regeringens eller folketingets opgave at udpege de skibsværfter, der skal overleve, og at det er vigtigt, i det omfang vor finansielle tilstand tillader det, at fremskynde statsordrerne især i de kommende 2 år. Det er, for at den danske værftsindustri som helhed kan være intakt og konkurrencedygtig, når mulighederne for udlandsordrer igen øges i takt med forbedringen på det internationale fragtmarked.

CD vil derfor se positivt på de forslag, regeringen vil komme med på dette område, der kan øge statsordrerne, også selv om regeringen skulle finde det nødvendigt for at kunne skaffe de nødvendige midler at ned-sætte tempoet i udviklingen af andre offentlige projekter.

Også centrum-demokraterne finder, at den danske værftsindustri har klaret sig godt, set i international målestok. Når vi her i landet har reduceret arbejdsstyrken med kun godt 1/3 i forhold til en halvering internationalt, så mener vi, at vi har klaret os godt. Også vi mener, at såfremt vi kan bevare en beskæftigelse ved nybygning på ca. 9.000 mand, så må det stadig set i international belysning være tilfredsstillende. Vi mener, at det er beundringsværdigt og et tegn på dygtig ledelse og arbejdsindsats, at danske værfter uden direkte subsidier har kunnet klare sig så godt. Det viser sig jo også, at man i Sverige, hvor der er ydet milliardstøtte, har klaret sig langt dårligere og i modsætning til danske værfter har haft regnskabsmæssige tab.

CD anerkender regeringens bestræbelser på at bekæmpe subsidieordningerne og opfordrer til at øge indsatsen på dette område såvel internationalt som i EF-regie og nordisk regie.

Vi finder det i denne forbindelse heller ikke ønskeligt med direkte støtte til den hjemlige værftsindustri, bl. a. fordi bestræbelserne på at hindre støtteordningerne i udlandet derved ville miste deres vægt. Desu-

den skulle vi bruge langt større ressourcer end rimeligt i forhold til andre områder. Man må i denne forbindelse ikke glemme, at værftsindustriens kreditter i forvejen er billige, ca. 8 pct., i forhold til den øvrige danske industri, der jo har kreditordninger, der ligger oppe på 16-17 pct. Vi mener heller ikke, at sådanne støtteordninger vil løse problemet på længere sigt, men derimod skyde det ud i fremtiden. Man kunne endog frygte, at der derved ville blive givet værfterne en sovepude, således at produktudvikling, salg og eksportinitiativer, rationaliseringer, ville gå i stå.

Derfor glæder vi os i CD sammen med det store flertal i den danske befolkning over, at man ikke har fået opbygget en stor, central ØD-fond, som i denne situation sandsynligvis ville være blevet benyttet til et forsøg på at ændre dansk værftsindustri fra at være en af verdens mest anerkendte og rentable industrier til at være en beskæftigelsesindustri.

I modsætning til ordføreren for forespørgerne, hr. Jørgen Jensen, tror vi heller ikke på nationalisering. Det, der bl. a. er årsagen til rederiernes vanskeligheder og deraf følgende svigtende kontrahering af nye skibe, er jo netop konkurrencen med de statskapitalistiske lande og disses dumpingpriser, som vi kender fra fragtmarkedet.

På baggrund af det, jeg her har sagt, kunne der vel også være grund til at sætte et spørgsmålstegn ved værdien af skibsordrer fra østlandene. Vi må ikke glemme - og det bør hr. Jørgen Jensen heller ikke - at det er disse skibe, der senere benyttes til at konkurrere med vore til helt urentable statspriser på fragtmarkedet. Derved er disse med til at øge vore vanskeligheder og med til at skabe såvel arbejdsløse sømænd som arbejdsløse værftsarbejdere her i landet.

Handelsministeren nævnte i sit indlæg salg af skibe til udviklingslandene på basis af bistandsmidler, og han nævnte, at dette forudsatte, at der var tale om specialskibe med udviklingsmæssig betydning. Her er vi jo inde i samme problematik som med østlandene, bl. a. på grund af, at løn- og bemandingsreglerne i disse lande er meget lempeligere, end vi kender dem her i landet. Derfor vil CD anse det for ønskeligt, om man under en eller anden form kunne støtte salg af rederiernes ældre skibe, der i mange tilfælde ville være egnede for udviklingslandene. Derved